

Medlem har med Hensyn til det Forslag, som han den Gang var Talsmand for, den Fordel, at det ikke har virket, og de Mangler, som den Gang paavistes ved hele den Metode, har altsaa kun kunnet paa-vises ad teoretisk Vej, medens de Mangler, der er ved Jordværdien, har vist sig ad praktisk Vej. Selvfølgelig vil enhver Ligning, hvad enten den lægges paa det ene eller det andet Grundlag, kunne komme til at indeholde visse Vanskeligheder i Udførelsen i enkelte Tilfælde, det var det, der var taget Hensyn til i Fjor ved Bestemmelsen angaaende Forbeholdretten. I Aar er Ligningen saa lempelig og saa lille, at man har ment, at denne ikke var nødvendig, men jeg for mit Vedkommende er villig til Forhandling med Udvalget om saadanne Forholdsregler, som maaske kunde være ønskelige, for at en eller anden Ulempe ogsaa ved denne lempelige Ligning kan afværges.

Til de Udtalelser, der er fremsatte af de ærede Ordførere for Venstre (Jørgen Jensen) og for det konservative Folkeparti (Sporon-Fiedler) angaaende Lovforslaget, skal jeg ikke her fremkomme med imødegaaende Bemærkninger overfor Enkelt-heder, men jeg vil til Belysning af Forslaget overfor, hvad der kritisk er anført af de ærede Medlemmer fra Bjerre (Jørgen Jensen) og Ærø (Sporon-Fiedler), gøre nogle Bemærkninger om de Grundsynspunkter, som denne Lov indeholder. Særlig det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) har jo som Motto for det, han kræver, sat: Landbruget er villigt til at aflevere Brødkorn, men det vil have Produktionskorn som Erstatning. Ja, der er ingen Tvivl om, at dette vilde være den i enhver Henseende ønskeligste Ordning, og derfor har man ogsaa arbejdet paa denne Ordning. Naar jeg ikke har turdet foreslaa den, er det, fordi jeg frygter, at den ikke vil kunne gennemføres, og dernæst, fordi den ikke, saaledes som Forholdene ligger, tilvejebringer det nødvendige faste Grundlag for Landets Brødpolitik i det kommende Aar. Herom skal jeg sige et Par Ord. Lovforslaget siger til Landbruget: For at sikre Landets Forsyning med det grove Brød i det næste Aar forespørger vi igennem dette Lovforslag: Vil I hertil aflevere 3 Mill. Tønder Korn til en fast Pris, som maa antages at være en rimelig Produktionspris, og for disse 3 Millioner give Afkald paa at faa Sikkerhed for Ombytning med Produktionskorn? Samtidig med, at denne Forespørgsel er rettet til Landbruget her gennem Rigsdagen, er

der til Skibsfarten rettet den Forespørgsel: Vil I til Sikring af Landets Brødforsyning være villige til at afgive en Del af jeres Tonnage til en Pris, som maa siges at være en rimelig Befragtningspris? Det er de to ensartede Spørgsmaal, der er rettede til Landbruget og til Skibsfarten, fordi det er disse to Erhverv, som kommer i Betragtning med Hensyn til Landets Brødforsyning, det ene ved at producere, det andet ved at hjemføre. Industriens og Handelens Forhold kommer først senere frem ved Videreforarbejdning af Raavarerne og Omsætning deraf, men disse vil jo være undergivne den nødvendige Regulering.

Altsaa Henvendelsen rettes til de to Erhverv, som her kommer i Betragtning. For Øjeblikket foreligger der fra Skibsfartens Side et Tilbud, som ganske kort kan karakteriseres saaledes: Hvis vi kan faa vor øvrige Tonnage fri, tilbyder vi en Tonnage af 133 000 Tons d. w., taget ud af vor samlede Tonnage, til Hjemførelse af i alt 500 000 Tons Korn. Saa meget kan hjemføres i Løbet af 12 Maaneder. Dette tilbyder vi til en Pris af 12 Kr. I det fri Marked er Fragterne for Øjeblikket 20—22 Kr. Der tilbydes altsaa fra Skibsfartens Side for at faa den øvrige Tonnage fri paa dette Omraade 500 000 t med et Afslag af 8 à 10 Kr. pr. Ton, det er 40 à 50 Millioners Værdi. Jeg gør opmærksom paa, at Skibsfarten samtidig tilbyder en Hjemførelse af Kul paa en bestemt Maade, og at den yderligere erklærer, at for den øvrige Tonnages Vedkommende er den villig til at opretholde de gældende Maksimalfragter. Men Resten af Tonnagen faar den Frihed til at disponere over for at kunne gaa ind i sine gamle Ruter, sin gamle Konkurrence. Det, siger Skibsfarten, er os ønskeligt, vi maa ind i Konkurrencen; men vi forstaar, at for Øjeblikket har Samfundet Brug for vor særlige Tjeneste til Brødforsyningen. Saaledes ligger for Øjeblikket Forholdene i en Forhandling mellem Handelsministeriet og Skibsfarten, og Handelsministeriet forhandler videre paa Grundlag af at faa denne Fragt yderligere nedsat til 10 Kr., for at faa yderligere et Tilbud, hvis Værdi i dette Øjeblik altsaa, set fra Udgangspunktet, er 10 Millioner. Jeg antager, at den Forhandling, der føres her, og det Resultat, den vil faa, i meget høj Grad vil blive bestemmende for, hvor langt man kan komme overfor Skibsfarten.

Hvad er det nu, der heroverfor foreslaas Landbruget? Der siges til Landbrugerne: Vil I af jeres Aarsproduktion